

на задната ѝ стъна и други въ хоризонтална линия на източната ѝ стъна; въ западната килия — улуци въ пода и въ задната ѝ стъна.

Въ по-горнитѣ пластове на скалата, надъ източното отъ тритѣ отдѣления, се намира едно недостъжно отдѣление (табл. XXII, фиг. 131)¹⁾

98.

Църква „Св. Петка“ до градъ Русе.

(фиг. 135, карта IV).

На лѣвия брѣгъ на река Ломъ, югозападно отъ градъ Русе, до пивоварната фабрика „Св. Петка“, се намѣрва най-съверната отъ ломскитѣ изкуствени пещери, нарѣчена „Св. Петка“.

Пещерата (A) е съчена въ долния пластъ на скалата въ продълговата форма (около 9 м.) по направление 15° СИ, — при южния край 5·7

м. дълбока — и се стѣснява дъгообразно къмъ съверъ, гдѣто образува единъ видъ абсида (I) съ диаметъръ 3·3 м. (0·9 м. дълбока); таванътъ на пещерата е сводообразенъ; отъ долу пещерата е доста засипана. Отъ прѣдъ пещерата е отворена и, до съверния ѝ край, отъ външната страна, е изсеченъ правилно пиластъръ (фиг. 135, 2) украсенъ съ осмообразенъ орнаментъ въ кръгъ, отъ прости линии, а отъ горѣ съ четиречлененъ корнишъ (широкъ 6 см.) и съ една плоча отъ горѣ му (8 см. дебела).

Прѣдната стъна е била дървена и личатъ дупки (a) за закрѣпяване на дирецитѣ.

Въ пещерата, въ южната ѝ стъна, близо до тавана, личатъ остатъци отъ мазилка съ живопись; до абсидата личи една ниша (II) съ диаметъръ 1 м.

Въ задната стъна на църквата има тѣсенъ входъ (III) въ една естествена, коридорообразна пещера, 22 кр. дълга; само тукъ-тамъ въ коридора се вижда изкуствена обработка по стѣнитѣ му.

1) Св. Димитъръ Басарбовски е роденъ въ с. Басарбово; той е живѣлъ въ изкуствената пещера, която носи и неговото име; неговите мощи сѫ се пазили въ селската църква. Въ 1769 г. главнокомандуващият руската армия генералъ Салтиковъ е взелъ мощите на Св. Димитра заедно съ ковчега, за да ги занесе въ Русия; въ Букурещъ нѣкои монаси българи сѫ го помолили да ги остави тамъ и той имъ ги прѣдалъ.

(Сборникъ XV. Народни умотворения стр. 119 — 120).

” XIII. ” ” 185 — 186.